

Kızıl Zamanlar

— Taylan KOÇ · 01 Şubat 2013

Kızıl zamanlar...

Her akşam
İkinci rüzgarının yaraladığı güneş
Bir daha gelmeyeceğine
Yeminler ederek giderdi
Başka karanlıkları yırtmaya
Ama
Her defasında
Bozup yeminini
Sabaha gene gelirdi sokağın tavanına

Boyacı sandığına yüklediğim çocukluğumu
Altı delik ayakkabılarım götürürdü
İki odasının tavanına
Annemin
Tanrı ayetleri astığı evimize

Tarhana kokardı zaman

Ağrıyan yanımızda
Solumuzdan uyumayı öğütlerdi ninem
Kendi ise
Uyumazdı
Ninem
Korkardı ölümden

Ki;
O zamanlar kızıla boyanırdı
Evlerimizde geceler
Ve

Solundan uyurdu herkes
Düşlerinde
Orak/çekiç üreterek

Düş ç/alanlar gelmeden önce

Sonra
Zamanın eskiyen bir takviminde
Solumuzdan
Ç/alınan düşlerimizin ertesinde öldü ninem

Ve
Ben
Ne ninemi unuttum
Ne de solundan uyumayı
Bunca zaman

Ölüme inat...

Taylan KOÇ